

но вплив жень-шеню на швидкість вироблення диференціюального гальмування (жень-шень вводили половині піддослідних тварин починаючи з 65-го сполучення в тій самій дозі через день).

Ці досліди показали, що введення жень-шеню прискорювало вироблення диференціровки на звук зуммера в середньому на 30%.

Висновки

1. Характер впливу жень-шеню на основні процеси вищої нервової діяльності білих щурів визначається дозою препарата.

2. Оптимальні дози настоїки жень-шеню (0,1 мл на 100 г ваги) закономірно і виразно посилюють збуджувальні процеси в корі головного мозку і в меншій мірі одночасно підвищують тонус процесів гальмування.

3. Із збільшенням дози до 0,3 мл на 100 г ваги поряд з ще більшим посиленням збуджувальних процесів деякою мірою ослаблюється процес гальмування.

При значному збільшенні дози (до 0,5 мл на 100 г ваги) спостерігається перевищення межі працездатності нервових клітин мозкової кори з виникненням позамежного гальмування.

4. Стимулюючі і тонізуючі властивості жень-шеню можна пояснити його центральним впливом, що проявляється, головним чином, в посиленні основних процесів коркової динаміки.

Харківський медичний інститут,
кафедра фармакології

Надійшла до редакції
2.VI 1956 р.

Вплив м'язової діяльності на секреторну функцію тонкого кишечника

Т. М. Цонєва і Є. І. Зельцер

Вплив м'язової роботи на функції тонкого кишечника ще мало вивчений.

Свої дослідження ми провадили на двох собаках з ізольованими відрізками верхньої частини тонкої кишки за Tipi — Велла. Кишковий сік збиралі при постійному механічному подразнюванні слизової оболонки відрізка гумовою трубкою, натіле, порціями за кожні 30 хв. на протязі 4 год.

Для судження про зміни трофічних процесів у кишкових залозах визначали в зібраному соці концентрацію і загальну кількість ерепсину методом формолового титрування амінокислот за Серенсеном після гідролізу 5 мл 1%-ного розчину пептону 1 мл соку на протязі 24 год. і лужність шляхом титрування його 0,1-н. розчином соляної кислоти при індикаторі метилоранж.

Секреція кишкового соку в нормі при відносному спокої тварини на протязі досліду зменшується (див. табл. 1, досліди 1—10).

При роботі мотора, яка супроводжується значною вібрацією і шумом, кишкова секреція на протязі перших 30—60 хв. досить значно посилюється, а потім виділення соку поступово нормалізується (табл. 1, досліди 11—16).

Таке ж явище спостерігається і при м'язовій роботі під час легкого бігу з швидкістю 3,5 км на годину. У собаки Бари під впливом такого бігу секреція соку збільшилася з 3,7 до 6,6 мл, а у собаки

Вплив м'язової роботи
(Сік збиралі натіле на механічне подразнювання тонкої кишки)

№ дослідів	Умови дослідів
	Собака Бара
1—10	В нормі (відносний спокій)
11—16	При шумі мотора та вібрації станка
19—29	Біг з швидкістю 3,5 км на годину
30—35	Біг з швидкістю 6 км на годину
	Собака Вовчок
1—10	В нормі (відносний спокій)
11—16	При шумі мотора та вібрації станка
16—21	Біг з швидкістю 3,5 км на годину
23—29	Біг з швидкістю 6 км на годину

Примітка. Подразники використовувалися

Вовчка з 4,2 до 11,4 мл. В умовах зберігається на пропорційній

Збільшення м'язової роботи до 6—6,5 км на годину супроводжується особливо наприкінці дослідження збільшенням секреції кишкового соку, а відповідно, вертій годині досліду в 2,5 раза.

М'язова діяльність супроводжується збільшенням секреції кишкового соку, а й змінаючи концентрацію ерепсину (див. табл. 2).

Під час м'язової роботи збільшується концентрація ерепсину в кишечнику за одиницю часу (див. табл. 2). Під час м'язової роботи збільшується концентрація ерепсину в кишечнику за одиницю часу (див. табл. 2).

Так, концентрація ерепсину в кишечнику за одиницю часу (див. табл. 2) збільшується концентрація ерепсину в кишечнику за одиницю часу (див. табл. 2). Також збільшується концентрація ерепсину в кишечнику за одиницю часу (див. табл. 2).

Під час м'язової роботи збільшується концентрація ерепсину в кишечнику за одиницю часу (див. табл. 2).

Під час м'язової роботи збільшується концентрація ерепсину в кишечнику за одиницю часу (див. табл. 2).

Таблиця 1

Вплив м'язової роботи на секрецію кишкового соку
 (Сік збиралі натіще на механічне подразнення слизової оболонки ізольованого відрізка
 тонкої кишки гумовою трубкою)

№ дослідів	Умови дослідів	Кількість кишкового соку в мл за годину			
		першу	другу	третю	четверту
Собака Бара					
1—10	В нормі (відносний спокій)	4,2	3,5	3,2	2,6
11—16	При шумі мотора та вібрації станка	4,8	3,8	5,8	4,0
19—29	Біг з швидкістю 3,5 км на годину	4,3	3,7	6,7	6,6
30—35	Біг з швидкістю 6 км на годину	7,9	5,6	6,1	13,9
Собака Вовчик					
1—10	В нормі (відносний спокій)	10,4	8,1	7,4	5,4
11—16	При шумі мотора та вібрації станка	7,1	5,4	9,6	6,3
16—21	Біг з швидкістю 3,5 км на годину	5,2	4,2	11,4	9,5
23—29	Біг з швидкістю 6 км на годину	7,7	5,9	8,7	10,9

Примітка. Подразники включали після другої години досліду.

Вовчка з 4,2 до 11,4 мл. Високий рівень секреції кишкового соку в цих умовах зберігається на протязі всього досліду.

Збільшення м'язової роботи шляхом підвищення швидкості бігу до 6—6,5 км на годину супроводжується посиленням кишкової секреції, особливо наприкінці досліду. У собаки Бари вона збільшилась на четвертій годині досліду в 2,5 раза (табл. 1, досліди 30—35), а у собаки Вовчка — в 1,8 раза (досліди 23—29).

М'язова діяльність супроводжується не тільки змінами виділення кишкового соку, а й змінами ферментативної активності цього соку (див. табл. 2).

Під час м'язової роботи кількість ерепсину, що виділяється в порожнину кишечника за одну годину, збільшується одночасно з підвищеннем секреції кишкового соку. При цьому ерептична сила (концентрація ерепсину) соку, незважаючи на круте зростання соковиділення, не тільки не падає, а навіть до деякої міри збільшується.

Так, концентрація ерепсину в перші дві години перед бігом у собаки Бари (див. табл. 2) становила 11,1—11,6 EO, а під час бігу з швидкістю 6 км на годину — 12,4—12,1 EO. Загальна щогодинна кількість ерепсину в нормі падала з 118 EO в першу годину до 80 EO в останню (четверту) годину, а під впливом бігу, навпаки, зростала з 44,1 EO в другу годину досліду до 134,8 EO в четверту годину.

Такого ж характеру зміни ерептичної активності кишкового соку спостерігались і у собаки Вовчка (див. табл. 2).

Під час м'язової роботи, незважаючи на високе соковиділення, в 2—2,5 раза збільшується і лужність кишкового соку.

Таблиця 2

Вплив м'язової роботи різної інтенсивності на ерептичну активність кишкового соку
(Гідроліз 5 мл 5%-ного розчину пептону 1 мл соку при pH середовища 8,5 i
температуру 37—38° С за 24 год.)

Умови дослідів	Концентрація ерепсину EO/мл				Загальна кількість ерепсину EO/год			
	в годину				за годину			
	першу	другу	третю	четверту	першу	другу	третю	четверту
Собака Бара								
В нормі	28	28	30	31	118	98	96	80
При шумі мотора та вібрації станка	13,3	13,2	20,7	17,0	64,0	54,0	120,0	68,0
Біг з швидкістю 3,5 км на годину	14,5	16,7	18,1	15,0	64,3	61,8	119,0	99,5
Біг з швидкістю 6 км на годину	11,1	11,6	12,4	12,1	80,2	44,1	92,9	134,8
Собака Вовчок								
В нормі	12,3	11,8	12,1	11,8	128	95,6	99,5	63,7
При шумі мотора та вібрації станка	10,8	7,1	10,3	11,1	76,7	38,3	98,8	69,9
Біг з швидкістю 3,5 км на годину	10,8	9,0	10,3	8,1	56,1	57,8	117,4	76,9
Біг з швидкістю 6 км на годину	9,9	9,4	8,8	8,7	77	56,4	76,6	94,8

Примітка. Подразники включали після другої години досліду.

Отже, в нормі, як показують наші дослідження, виділення кишкового соку на протязі досліду поступово зменшується, що, можливо, зв'язане з адаптацією нервово-залозистого апарату кишечника до механічного подразника, яким ми користувались.

Збільшення секреції кишкового соку під час роботи мотора та зв'язаної з цим значної вібрації бігової доріжки, виникає, очевидно, внаслідок деякого м'язового напруження, як прояв натуральних умовних рефлексів на пропріоцептивні імпульси в центральну нервову систему, що спостерігається звичайно при м'язовій роботі (Биков, 1944). Цілком можливо, що тут відбувається гальмування незвичним зовнішнім агентом імпульсів з центральної нервової системи, під впливом яких, як відомо, перебуває секреторний апарат кишечника (Павлов, 1912).

Значне збільшення секреції кишкового соку в перші 30—60 хв. під час м'язової діяльності при легкому бігу, очевидно, являє собою сумарний ефект дії зовнішнього подразника і внутрішніх процесів, зв'язаних з м'язовою діяльністю. В чистому вигляді вплив власне м'язової роботи на секреторну функцію нервово-залозистого апарату тонкого кишечника виявлявся в другу годину роботи. Це добре видно в дослідах з легким бігом на собакі Бовчку й особливо в дослідах з бігом із середньою швидкістю на обох собаках. М'язова робота середньої інтенсивності в умовах наших дослідів супроводжувалась дедалі зростаючою секрецією кишкового соку, що, очевидно, зв'язано з поступовим підвищеннем обміну речовин.

Підвищення ерептичної
ності кишкового соку показує
ні процеси кишкових залоз.

1. Помірна м'язова робота залозистого апарату тонкога кишечника.
 2. М'язова робота, що лугота ферментоутворення, кістку ерепсину і лугу, що в динаміці, збільшується в два рази.
 3. Помірна м'язова діяльність та профілактичне ділення і трофічні процеси.

Быков К. М., Кора головы
Павлов И. П., Лекции по

Одеський педагогічний інститут лабораторія фізіології факультету фізичного виховання і спорту

Дія речовин, що подразнюють функціональному ст

Речовини, що подразнюють вій та народній медицині, але не з'ясований в достатній мір, є неясним, як впливають рознальний стан центральної нервової системи на рознальний стан центральної нервової системи чоловин.

Ми поставили собі за подразнюють шкіру, на кроптуру тіла у тварин в нормальній центральній нервової системі, які подразнюють шкіру в патологічному стані, коли мозкової нервової системи в нападах важливо було вивчити діяльність тварин. Розв'язання рапевтичного використання

Як подразнювальні застосування використані
йодна настойка, препарати цианіну і летуча мазь. Досліджені
сування подразнювальної речовини, три, шість і 24 години
дорівнювали 5% загальній реактивність центральної нервової
системи і бромистий натрій